

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש גם לרפואת האישה היקרה
אודליה תחי' בת מונירה ע"ה
יהי רצון שהקדוש ברוך הוא יבטל מעליה כל
גזירות קשות ורעות, וישלח לה לאלתר רפואה
שלימה לכל איבריה וגידיה ויחדש כנשר נעוריה
ויארץ ימיה בטוב ושנותיה בנעימים ותזכה
ותרווה נחת ואושר של קדושה מכל יוצאי
חלציה אמן ואמן!!!

972 114

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

אדהבת ישיר אכל

לקח פרשת 'חקת' תש"ף 'בזכות צייתנותי המוחלטת'!

רק שנה קודם, בחודש סיון תש"ל מוניתי כרב העיר מגדל העמק והתעסקתי במלוא הלהט בפעילות קירוב באזור. זקוק הייתי לברכת ה' שתחופף על כל מעשי ידי ושל הרבנית תלטי"א שאף היא עמדה לימיני וקירבה את נשות המקום. לאחר תפילת מנחה הרהבתי שוב עוז להיכנס אל מורי ורבי, שהפעם חיך אלי את חיוכו הטוב ואמר: "עכשיו אתה יכול לנסוע". הדבר היה תמוה בעיני, מה ביקש אותו איש אלוקים ממני? וכי מה הועילה הישארותי כאן במירוץ כשהרבי אפילו לא שוחח עימי? מה היתה מטרתנו תעלומה!

נסעתי הביתה מהרהר בפליאה אודות כוונת הרבי, אבל ידעתי שיש סיבה לדבר. בשעת ערב מאוחרת, עת אני נושק את המזווה ונכנס הביתה, לפתע רעדו כותלי הבית רעידות איומות, פיצוצים עזים וקרובים נשמעו, ומיד אחר כך צרחות אימה ובהלה. משהו נורא קרה כאן, ממש קרוב לבית. נדרכתי ויצאתי לרחוב. סירונת אמבולנסים קידמו את פני המבוהלות. עשרות אנשים מבוהלים מתפזרים ורצים לכל עבר. אט אט נודעו פרטי הטרגדיה: שישה בני משפחה מהבית שמולנו נהרגו מפגיעות רימוני יד שהושלכו לעברם בעיצומה של שמחת בר מצווה משפחתית. מדינת ישראל הוכתה באותו לילה באבל כבד. "ליל הרימונים" הפך לאירוע מכונן בתולדות מדינת ישראל, איך סכסוך משפחתי יכול לגרום לאובדן שכזה. הסיפור הזה גם גרם למגדל העמק לעלות על המפה הישראלית ולי כרב המקום היתה באותה עת מלאכה רבה, לסידור הללויות והקבורה ולשמש משענת רוחנית לבני המשפחה הרצוצה והשבורה. בשעת לילה מאוחרת עם פינוי הנספים ועשרות הפצועים חזרתי אל ביתי והתחלתי לעכל את גודל הזוועה, ואז זה היכה בי. על דלת המקרר נחה לה ההזמנה המיוממת: אני והרבנית היינו אמורים להשתתף באירוע בר המצווה של נכד השכנים. לו הייתי מגיע הביתה מוקדם, בוודאי שהייתי משתתף באותה עת בבר מצווה, ומי יודע מה היה קורה איתנו חלילה. לולי ראייתו למרחקים של הרבי שעייבני, ללא כל סיבה הנראית לעין במעון קדשו, מי יודע מה היה לנו. רק בזכות רוח קידשו וצייתנותי המוחלטת לדעתו היתה נפשנו לשלל. ה' זוכנו לציינות נפלאה שכזאת ובמהירה דידן יראו עינינו ישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשנו ותפארתנו אמן ואמן.

נאמר בפרשתינו: "זאת חקת התורה" אודות מצוות 'פרה אדומה' שלאחר שרטיפתה לוקח הכהן מהדם שלה ומזיח (מתז) מעט על הטמא ומטהרו בכך. מצוות פרה אדומה נקראת 'חקה', מצווה ללא הסבר וטעם. ללא הבנה וזאת משום שמיד לאחר שהטמא נטהר, הכהן עצמו נטמא. למה ומדוע? אין הסבר לכך!! תמוה לחלוטין!! נשאלת השאלה: מדוע לא גילה לנו ה' בתורתנו הקדושה את הטעם והסיבה לכך??!

התשובה אחת היא: יהודי נדרש, ויש בכוחו, לעבוד את אלוהיו גם כשאינו מביין.

אי הבנה אין בכוחה לגרוע כלל מאהבת ה'!!!

רק אנוחנו!! היחידים והמיוחדים!! עם סגולה!! מסוגלים לכך!! ה' אמר אנוחנו עושים: ציינות מוחלטת שאינה כרוכה בהבנה! ציינות נפלאה זאת זורמת בעורקנו מאז היינו לעם. היא זאת שבסיבתה ניצלנו ממוות לחיים! היא זאת שהסבה לנו אושר ורוגע בימים הקשים ביותר בחיינו!

עד כמה? ובמה דברים אמורים?

שח רבה של מגדל העמק הגאון רבי **דוד יצחק גרוסמן** שליט"א: "הימים ימי קיץ תש"א, ואני עושה את דרכי מירונה, אל עבר אתר ציון הקודש של רשב"י ואל מורי ורבי הקדוש רבי **משה מרדכי מלעלוב** זע"א, שבחר את פרשת בהעלותך בכל שנה ושנה כשבת של התעלות בסמוך לציון הרשב"י במירון. אכן השבת היתה מרוממת ונעלית. במשך כל השבת השפיע הרבי מטובו דברי תורה וחזיון על כל הסובבים. במוצאי שבת עברנו בסך כל החסידים להיפרד ממנו. אלו היו רגעים נעלים, כשכל חסיד קיבל מהרבי צידה לדרך, מילה טובה, הוראה פרטית או כלכלית או סתם ברכה לימים הבאים. ואז בהגיע תורי, הושטתי ידי אל עבר ידו הקדושה, אבל זו נותרה תלויה באוויר. הרבי מרים עיניו כלפי ומצווה: "הישאר כאן". כחסיד המתבטל בפני רבו, לא שאלתי דבר ואכן נותרתי ללון במירון.

בשחר, לאחר תפילת שחרית שוב נכנסתי לחדרו של הרבי וביקשתי ליטול ברכת פרידה. שוב חזר הרבי על הוראתו: "איצ'ה דוד, הישאר כאן". כמובן שנשארתי, מתפלא לנוכח הבקשה הלא שגרתית של הרבי שענינו משוטטות הרחק ובוודאי מתכוון לדבר מה.

ירדתי לציון הרשב"י ושפכתי שיח בפני בורא העולמים שיכוון דרכי בעצה טובה.

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

שבת במירון וביום ראשון בקברות הצדיקים בצפון!! קיימת אפשרות הרשמה לשבת בלבד!!!

שבת קודש, רצופת חיזוק וחווייה רוחנית. מסביב לשולחנות ערוכים במטעמים ובשפע כיז המלך. צימרים ממוזגים ומאובזרים ללינה. חדר אוכל מרווח וממוזג לתפילות ולעריכת הסעודות. שיעוריו הנלהבים של כבוד הרב **משה יזדי** שליט"א בהשראתו הייחודית ירתקו את הקהל הרחב. **כל זאת בשבת קודש פרשת 'בלק' י"ב תמוה [4 ביולי]. סעודה רביעית 'מלווה מלכה' עם תקליטן וריקודים. ביום ראשון ניסע לקברות הצדיקים, האר"י הקדוש, מרן רבי יוסף קארו, רבי מאיר בעל הנס זע"א ועוד. בשעה 3:00 אחר הצהריים [בערך] נערוך 'סיום מסכת' ונסעד סעודת מצווה מפוארת "על האש". להרשמה: 052-555-77-56 052-890-80-65 בברכת ברוכים הבאים הנהלת "עמודי השלום".**

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א, לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

ח.לשאלתך: "איך אגרום להן לרצות להתארח אצלנו"? ולבקשתך: "לקבל עצה שתגרום להן לאהוב אותך יותר"!! אמליץ כדלהלן:

1. עלייך לשאול ולזכור כל פרט החשוב לכתך, האם היא מעדיפה מאכלים חריפים או שהטעם המועדף עליה הוא מתוק ועדין. ראוי להתקשר אליה יום או יומיים לפני האירוח ולומר לה: "כיון שאני רוצה מאד שתיהני במחיצתנו, אשמח שתפרטי אלו מאכלים חביבים עליך. מה התפריט שאהבתם לאכול אצל הוריך? באיזה חדר מעדיפים אתם לישון בביתנו? ועוד ועוד....
2. במידה ויש לך הערה מסוימת ואת חושבת שכן נכון לעשות, דברי ישירות עם הכלה, אל תנסי להעיר לה בעקיפין דרך בנד. זה תמיד ישמע פחות טוב ויהיה פחות מוצלח.
3. אם מדובר במשהו שאינך מסוגלת לומר לה בצורה ישירה אז אל תגידי בכלל. יתירה מזאת, לא הכל את צריכה לדעת ולא על כל דבר שאינו מוצא חן בעיניך צריך להגיב. **שתיקה גוררת אהבה!**
4. לעולם אל תשוחחי עם בנותיך על כתך וכן לעולם לא לשוחח עם כתך על בנותיך. כך גם בין הנכדים, אין לשוחח עם נכד זה על נכד אחר. אם יש דבר שגורם לפילוג בתוך המשפחה ולחוסר אמון של הילדים בהורה זה לשתף ילדים במחשבותיך על אחיהם.
4. לעולם אל תספרי סוד שכתך סיפרה לך. גם כשאת נחשפת בטעות לסוד שכתך רצתה להסתיר, אל תראי לה שאת יודעת על כך.
5. עוד כלל ברזל: תכבדי מאד את הורי כתך. הוריה גידלו אותה במשך שנים ארוכות במסירות ובאהבה והעניקו לה את כל צרכיה ולפעמים הכלה אוהבת את הוריה יותר מאהבתו של בנך אליך, כך שכל מילה שאינה מכובדת כלפי הוריה או אפילו הבעת פנים משונה אודותיהם תגרום לכתך לשנוא אותך ומאד. הכלל העולה: כל מילה או התייחסות שהיה קשה לך לקבל כלפיך או כלפי הוריך היזהרי והישמרי שלא לאומרה כלפי הורי כתך ואפילו שלא בנוכחותה.
6. טעות רווחת היא: לפעמים החמות רוצה לשאת חן בעיני אחת מכלותיה ולכן אומרת לה על הכלה האחרת: "הלוואי והיא תהיה כמוך", גם אם לא ממש במילים בוטות אלו, אזי במילים עדינות יותר, כגון: "כמה כיף לשוחח איתך, את כלה שונה". את חושבת ואף בטוחה שמילים אלו ישארו ביניך בלבד, אך מהר מאד תתאכזבי קשות כשתיווכחי שדבריך הועברו הלאה. ולפעמים את פשוט מפסידה את כתך האחרת לצמיתות. היא לעולם לא תסלח לך על כך. גם לאחר שתנצלי ותשתדלי לפנק אותה יותר, תמיד היא תחשוב שזה מהשפה ולחוץ. לכן, אין לשוחח על הכלה האחרת שלא בפניה.
7. גם כשפוצה מריבה חלילה בין כלותיך תיזהרי שלא להזדהות ושלא להכריע לטובת אחת מהן. תכבי את השריפה במילים כוללות ושטחיות כגון: "כולנו טועות! אנחנו משפחה מקסימה! חבל להעכיר את האווירה! אנחנו חייבות לסלוח ולהבליג ולהמשיך הלאה, יש לנו את הכוח לכך. שום מריבה אין בכוחה לכבות את האהבה הטבעית והגדולה ששוררת במשפחתנו".
8. **החשוב מכל: אהבה גוררת אהבה!!** הלבבות חשים זה את זה! לב אוהב באמת הופך לנאהב! תאהבי את כלותיך ותרכשי את אהבתן. בספר 'חובת הלבבות' הוכיח זאת ממעשה שהיה באחד שטעה בדרך ולפתע הופיע והתקדם למולו שודד מסוכן. מיד התחיל הטועה לחשוב בטובתו של השודד כמה שהוא מסכן עד שחיו הקשים אילצוהו להיות כזה. כך המשיך לחשוב ולהגביר בליבו אהבה כלפיו וכשהגיע אליו השודד זרק את חרבו ונפל על צווארו וביקש את סליחתו. הוא אשר אמרנו: הלבבות משפיעים ומשפיעים מאד זה מזה! **אהבה נאהב!** כל זה נכון ופעיל בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ובין כלה לחמותה, ואף השונא הגדול ביותר אפשר להופכו לאוהב על ידי שמגבירים בלב אהבה כלפיו. קצת קשה לעשות זאת אבל אפשרי ואשרי הזוכה לכך.
9. **שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב.**

לכבוד הרב שלום וברכה!
 אני אמא לחמישה בנים מקסימים. תמיד פינקתי אותם בכל כוחי. כזאת אני, נהנית להרעיף חום ואהבה ללא גבולות. יש בי נתינה ללא סייג. גם כשאני אופה עוגות לכבוד שבת, אני אופה גם לכל השכנות. לא נעים לי להעיד על עצמי אבל חשוב לי להדגיש שבכל המשפחה ומחוצה לה אני מפורסמת בליבי הרחב ובנתיני הגדולה.
 הילדים גדלו וברוך ה' התחתנו, אך לצערי הרב כל כלותי לא אוהבות להגיע ולהתארח אצלנו. תמיד יש להן סיבות לדחות את הזמנתנו להתארח. גם כשהן באות הן מאד קרירות כלפי. כל ניסיונותי לברר מדוע יחסן אלי כל כך קריר לא צלחו. גם בעליהן, בני היקרים, שהשקעתי בהם את כל נשמתי לא עושים מספיק כדי לבוא ולהתארח. אני ממש פגועה וכאובה כאחת.
 החלטתי לכתוב ולשאול אותך מדוע זה קורה לי? איך אגרום להן לרצות להתארח אצלנו? תמיד אני אומרת להן שאני מתנצלת אם פגעתי בכבודן ומוכנה לקבל כל הערה, אך הן תמיד אומרות שלא פגעתי והכל בסדר. אז למה הן לא אוהבות להגיע? אשמח לקבל עצה שתגרום להן לאהוב אותי קצת יותר.
 תודה רבה. חמות כאובה מאד מאד.

תשובה:

א. כל אמא היא דמות נפלאה שמגדלת ילדים במסירות גדולה. מעניקה להם חינוך שורשי טהור ומתאמצת לכוון אותם לדרך הנכונה. יחד עם זאת, התוצאות בשטח אינן בשליטתה. הרבה מאד פעמים כשהילדים הפכו למבוגרים בוררים הם לעצמם את הדרך וההשקפה הנראית להם ולא דווקא להוריהם.
 ב. אם כך הדבר אצל ילדינו הביולוגיים שספגו את החינוך מאיתנו במשך שנים, על אחת כמה וכמה כשמדובר בכלה שמגיעה ממשפחה אחרת, השקפת עולם שונה, אופי שונה, הבנה שונה, הרגלים שונים ודעות שונות.
 ג. את מעידה על עצמך שהנך אישה שופעת חום ואהבה. כולך נתינה. לא כולם מסוגלים להכיל לב כזה ענק. יכול להיות שכלותיך גדלו בבתים קרירים יותר ומכאן הקושי שלהן לקבל ולהכיל את הלב הענק שלך. יחסך החם מאד עלול לגרום להן להבין שאמא שלהן פחות טובה ממך ואת המחשבה הזאת הן רוצות למחוק בכל מחיר. לא נותר להן אלא לסרב מלקבל את החום והאהבה שאת מרעיפה עליהן, ומוצאות הן סיבות שונות ומשונות לכך רק כדי שלא להיווכח "שחמותי לא טובה יותר מאמא שלי".
 ד. את חייבת למתן את עצמך. בסדנת "יחסי כלה וחמותה" שמסרתי לפני שנים בהר חומה נהנית להדגיש ולהמשיל את יחס החמות לכלה כיחס האמא לתינוק. אם על תינוק שנולד זה עתה אנחנו מרעיפים אהבה בלי לצפות ממנו לתמורה, הרי שכן גם בתקופה הראשונה עם הכלה חשוב שניתן ונעניק ונרעיף בלי לצפות ממנה לתמורה.
 ה. זאת ועוד: כשם שאת התינוק אנחנו מאכילים במנות קטנות ומדודות כדי שלא להעמית על יכולת הקיבול שלו, הרי שכן גם לגבי הכלה. הרעפת אהבה ללא פרופורציה עלולה להבהיל ולאיים על הכלה. הגיע אלי סכסוך קשה בין כלה לחמותה כשהתחלה לכך היתה מזיגת כמויות אוכל מוגזמות לצלחת הכלה, החמות הבינה שבכך היא מכבדת את כלתה, אבל הכמות הבהילה את הכלה עד שהבינה שחמותה מתכננת לפוצץ אותה.
 ו. המסקנה אחת היא: ככל שנתאמץ להתאים את עצמנו לקצב הצעדים של הכלה וליכולות שלה להכיל את כל השפע והאהבה שמרעיפים עליה, כך נגרום לה להרגשה טובה יותר ונוחה ביותר.
 ז. אין ברצוני להתייחס לאותן חמות קרות שאינן יודעות או אינן מסוגלות לאהוב באמת את כלותיהן. אלו הן חמות ואמוללות שכלותיהן בזות להן בליבן ובבוא היום אף יטוחו קשות בפני חמותיהן את היחס המזלזל שקיבלו מהן.

עלון שכולו קודש לעילוי נשמתו הטהורה של אבינו, עטרת ראשנו, אוהב התורה

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

גם אני רוצה להיות גדול הדור...

חכם עזרא עטייה זיע"א

חכם עובדיה יוסף זיע"א

חכם בן ציון אבא שאול זיע"א

הילד היקר
מישאל ריאחי נ"י

חכם יאודה צדקה זיע"א

חכם מרדכי אליהו זיע"א

חכם יוסף חיים זיע"א

אחד מפירושי הרמב"ן: "בפעם הראשונה יצאו טיפות טיפות ואז משה ואהרן היכו בסלע פעם שניה כדי שיצאו מים בכמות גדולה". לענייננו: לפעמים התוצאה של החינוך היא קטנה, נמוכה ואיטית. האם עלינו להתאמץ ולהפעיל לחץ וכח כדי לקבל הישג גבוה יותר? או להתאזר בסבלנות והטיפות הקטנות יהפכו לזרם: הלחץ שלנו יכול לקלקל את התהליך הטבעי האיטי והבריא.

בעל מנחה בלולה: "היה להם להוכיח את ישראל ולעמוד בפרץ... והם נסתרו אל פתח אוהל מועד כמו בורחים.. אילו עמדו בפרץ היה שם שמיים מתקדש". כלומר הפוך מכל הנאמר עד כאן. היה על משה ואהרן לנהוג בתקיפות ולא לברוח מהעם. יש מצבים שהניסיון לרצות לפייס ולהרגיע את הזולת הוא עצמו חטא, יש לעמוד על העקרונות ולהציב גבולות בפני הדרישות הבלתי מוצדקות.

לסיכום: דיבורים ולא כוחנות (רש"י) "תגובה עניינית ולא כעס (רמב"ם), יצירתיות ואמונה ולא קבעון (ר' חננאל), סבלנות ותהליך ולא הישג מהיר (רמב"ן), עקרונות וגבולות ולא היסחפות (מנחה בלולה).

מה לומדים אנתנו מכל הני"ל? לשים לב ולהיות מודעים לעצמנו לתהליכים הפנימיים שעוברים עלינו ומצד שני לתהליכים שעוברת החברה שסביבנו, לחשוב, להרגיש ולהחליט כיצד לנהוג בכל מצב...

בברכת שבת שלום
מישאל ריאחי

תלמוד תודה "אור לציון" נתניה

להרשמה למדור זה חייגו: 052-890-80-65

מהו חטאו של משה במי מריבה? ואיך זה נוגע לכולנו? פירושים רבים נכתבו בפרשה זו אנו נציע חלק מהם. **רש"י:** "שלא ציווה ה' להכותו אלא **ודברתם** אל הסלע... והמה דברו אל סלע אחר ולא הוציא. אמרו: "שמה צריך להכות?...". הלקח הוא שאפשר להוציא מים מסלע ע"י דיבור כלומר שיחה, הַסָּבֵר, יצירת אמון והקשבה הדדית. השימוש בכח הוא בעייתי ויש לתחום אותו למצבים מוגדרים.

רמב"ם: "חטאו עליו השלום הוא שנטה לצד אחד מן הקצוות ממעלת המידות והיא הסבלנות כאשר נטה לצד הרגזנות ואין זה ראוי שיהיה אדם כמוהו כועס לפני עדת בני ישראל במקום שאין ראוי בו הכעס?... מפני שמתנועותיו ומדבריו כולם לומדים". כלומר אדם המשמש דוגמא אישית (מורה או הורה למשל) צריך להיזהר בתגובותיו, להישאר עניני ומאוזן גם כאשר התלמידים מקטרים על תנאים קשים כגון חוסר מים למשל. הכעס הוא מידה שלילית אך הוא חמור במיוחד לגבי בעל תפקיד שאנשים נושאים עיניהם אליו.

ר' חננאל: "ישראל אמרו לו שיוציא מסלע אחר (המסן הסלע הזה?) ומשה פחד להחליף דיבור ה'. "ה' אמר להוציא מים **מהסלע** המסוים. משה חשב שחשיבות דווקא לסלע מסוים וחשב להוציא מים מסלע אחר כדרישת העם. האמת שאין לזה כל חשיבות. לפעמים התלמידים דורשים ללכת בדרך מסוימת, סגנון מסוים והמורה מתעקש על דרכו ותכניו. המסר פה הוא לזרום עם התלמידים לראות ולהראות שמכל דרך-כמעט- אפשר להגיע אל הדרך הטובה. מובן שזה דורש יצירתיות אמונה גבוהה בתלמידים אמונה עצמית של המורה/הורה וכמובן אמונה בקדוש ברוך הוא שינחה אותנו.

מאורי התורה מאירים את הפרשה

"פרה אדומה תמימה".

ביאר רש"י מפני מה כל הקרבנות זכרים ונקבות וזו רק נקבה? אמר רבי אייבו: משל למה הדבר דומה? ל**בן שפחה** שטיף את הסלון של המלך, אמר המלך תבוא אמו (**השפחה**) ותקנה את צואת בנה, כך אמר הקדוש ברוך הוא: תבוא פרה ותכפר על מעשה העגל".

פירש האדמו"ר רבי מנחם מנדל מקוקק זיע"א: בגלל שתי סיבות אי אפשר להעניש השפחה עם בנה ולגרשם מבית המלך.

א. מפני שצריכים את השפחה בבית המלך כדי לשרתו ואי אפשר בלעדיה.

ב. מפני שבנה הקטן אין בו דעת להבין את גודל חטאו שהרי הוא בן השפחה.

כך הדבר בישראל, לגרשם אי אפשר שהרי אין קיום לעולם בלעדיהם, גם נמשלו הם לנער, שנאמר: "כי נער ישראל ואוהבהו"! ואין חטאם בזדון ובמעל אלא לכל העם בשגה.

סיפור לשולחן שבת...

"הדבר החשוב ביותר שיש לזכור"

המעשה הבא התרחש במהלך הרצאה שנשא הרב שלמה קרליבך זצ"ל בפני חברי מועדון היהלומנים של מנהטן. כאשר אחד המשתתפים לא יכול היה להתאפק ושיטע לפתע את דבריו של ר' שלמה בעייניות, הקשה עליו בשאלתו הנוקבת, וכך שאל: "ר' שלמה, אנתנו באמת אוהבים אותך ואת שיריך, את סיפורך המחזקים והנחמדים מאוד, אבל דבר אחד מפריע לי מאוד ובטוחני שגם לכמה מחברי היושבים כאן. אנתנו פשוט לא מסוגלים להבין, כיצד ומדוע מתעסק אדם יקר ונכבד שכמותך, עם כל כך הרבה עם אנשים מסכנים ומשוגעים?"

ר' שלמה ליטף את זקנו הלךך ושוב והרהר בדבריו. הוא סקר במבטו את כל יושבי החדר ולאחר מכן פתח ואמר: "אתה יודע ידידי, אני די בטוח שכל מי שיושב כאן היום, הוא מן המומחים הגדולים והנחשבים ביותר בעולם בתחום התכשיטנות, האם אתה מסכים עמי? היושבים בקהל מיהרו להנהן בראשם לאות הסכמה. "ורבים מכס", המשיך ר' שלמה, "בוודאי מומחים עוד יותר גדולים ליהלומים, אני צודק?" "כן, בוודאי! אנתנו מומחים גדולים!" הסכימו היהלומנים פה אחד.

"אז תגידו לי", המשיך ר' שלמה, "בכל הכנות, האם אי פעם נפל לידכם יהלום ששווה מיליון דולר וזרקתם אותו בטעות לאשפה"? כל היושבים בחדר פרצו בצחוק רם, כולם ללא יוצא מן הכלל. "השתגעת"? צעק אחד מהם. "יהלום גולמי של מיליון דולר לזבל?!? אין סיכוי! בתוך שנייה אנתנו מבינים מה יש לנו ביד! אנתנו הרי מומחים!"

ר' שלמה השתנה לרגע, סקר שוב במבטו את האנשים ואז אמר בקול שקט ובוטח: "אז בואו חברי מתוקים שלי ואגלה לכם סוד – גם אני מומחה ליהלומים! הולך אני ברחובות העולם מדי יום, וכל מה שאני רואה זה את היהלומנים היקרים ביותר בעולם מהלכים סביבי. אמנם נכון, כמה מהם צריך אולי להוציא מן הבוץ ולנקות קצת, ואחר כך ללטש קצת. אבל תברים, אחרי מנקה ומלטש אותם הם כל כך מאירים, ממש כמו מרגליות הכי טהורות, הכי זְפוֹת והכי מושלמות הרבה יותר ממה שראיתם בכל הקריירה שלכם.

אז פשוט תעשו טובה לעצמכם ותזכרו זאת כי הדבר החשוב ביותר שיהודי צריך לזכור כל חייו: "כל יהודי, יהיה מי שיהיה, יהלום הוא!"

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר **ישראל בן-ציון יזדי** זצ"ל בן שפרה ע"ה.

ר' **יוסף שבתאי** זצ"ל היה חבר טוב וידיד נפש של מור אבינו זלה"ה. ר' יוסף שבתאי נפטר בשיבה טובה ביום חמישי שעבר. מור אבינו זלה"ה נהנה מאד לשוחח איתו רבות. תמיד אמר לנו בבית: "ר' **יוסף שבתאי יהודי פיקח מאד**".

תמיד בצאתם מבית הכנסת היו מתעכבים ומשוחחים רבות ומתייעצים זה עם זה אודות הקורות אותם.

עד היום זוכר אני את אותו ערב שחזרתי מהלימודים בשיבת 'פורת **יוסף**' וראיתי אותם משוחחים בפנית רחוב רייכמן שבשכונת 'בית ישראל'.

ר' **יוסף שבתאי** זצ"ל פנה אלי ואמר לי: "אשריך שאתה לומד תורה כל היום אבל אני רוצה לומר לך שהיום בערב אבא שלך תיקן את הרב בלימוד הגמרא וכולנו התפעלנו מאד מכך שאביך העמל לפרנסתו יש לו הבנה כל כך גדולה עד שביכולתו לתקן את הרב של בית הכנסת".

ר' **יוסף שבתאי** זצ"ל היה נוהג לקרוא בקול רם לאחר תפילת ערבית בליל שבת את הקטע של הזוהר הקדוש המתחיל ב-"זכור את יום השבת לקדשו רבי יצחק אמר..." ומיד לאחר מכן היו אומרים קדיש.

בקטע הנ"ל כתוב: "רבי אבא היה יושב בסעודות השבת ושמח בכל סעודה וסעודה ובסעודה השלישית היה אומר: **"אשלימו סעודתי.... פירוש: "הסתיימו סעודות...."**

ברוב הסיפורים יש טעות דפוס בניקוד המילה 'אשלימו' בכך שהיא מנוקדת בניקוד 'פתח' תחת האות 'א' במקום בחיריק. כמובן שהניקוד משנה מאד במשמעות.

כשקרא רבי יוסף זצ"ל את השורה הזאת, הוא אמר: 'אשלימו' כפי שכתוב בסיפור.

מור אבינו זלה"ה מיד העיר לו ואמר: "צריך לומר: **אשלימו**". כשרבי יוסף תמה ואמר: "אבל כך כתוב בסיפור" אמר לו מור אבינו זלה"ה: "יש טעות דפוס ברוב הסיפורים". כשיצאו מבית הכנסת שאל רבי יוסף את מור אבינו זלה"ה מה ההבדל? ענה לו מור אבינו זלה"ה: **"אשלימו"** פירושו: 'תסיימו'. 'אשלימו' פירושו: 'הסתיימו'.

לימים אמר לנו ר' יוסף זצ"ל: "רק מור אביך ידע לדקדק כל כך גם בלימודו בזוהר הקדוש".

זכותם תגן עלינו אמן.

תנצב"ה

הנצחת בית הכנסת בירושלים עיר הקודש

כיון שברוך ה' זכינו לקבל בית כנסת לתפילה ושיעורי תורה ועתה ברצוננו להרחיב ולפאר את בית הכנסת כנאה וכיאה, אי לכך, כל המעוניין ליטול חלק בזכות נצחית זאת לעילוי נשמת יקיריו או לרפואה והצלחה בהקמת היכל קודש מפואר או תיבה מפוארת לחזן או שיפוץ וריהוט בית הכנסת מוזמן להתקשר או לשלוח מסרון אלי אישית בנייד: **050-5-202-102**. או לעוזרי היקרים: ר' ערן: **052-890-80-65**.

ר' ראובן: **052-555-77-56**, ר' אריה: **054-44-333-23**. אשרי הזוכה בזכות הגדולה לקבוע את שם בית הכנסת על שם אבא ו/או אמא שבוה **בכל יום ויום** יהיה עליו לנשמתם בכח התפילות ושיעורי התורה, **ואין זכות גדולה מזו!!!**

ממני מוקירכם ומכבדכם מאד: **הרב משה יזדי**.

ראיתי לנכון להציג בפניכם את התמונות דלהלן להמחשה.

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של יורם ואורלי צהלה הי"ו, מיכאל חיים הי"ו איתן הראל הי"ו, ר' אריה חריי הי"ו, דוד כהן הי"ו אליהו שמעון בן יגגי הי"ו, יעקב ואורלי דניאל הי"ו, חגי כהן הי"ו, מנשה נגי בן רות הי"ו לימור כהן תחי, יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

'טיב יומי' שחבל לבסס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

אחים יקרים ואהובים!!
זכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!
והנזהר בכך תבוא עליי
ברכה וטובה וכל טוב.

צנעים אמיתיים

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ויפתח הגלעדי..."

זמני הדלקת נרות: ירושלים: 19:13 [19:33]	סוף זמן ק"ש: ירושלים: 8:33	מנחה גדולה: ירושלים: 13:17	צאת השבת: ירושלים: 20:30	רבנו-תם: ירושלים: 21:05
תל אביב: 19:30	תל אביב: 8:34	תל אביב: 13:19	תל אביב: 20:33	תל אביב: 21:03
חיפה: 19:25	חיפה: 8:32	חיפה: 13:18	חיפה: 20:35	חיפה: 21:07
אילת: 19:14	אילת: 8:37	אילת: 13:18	אילת: 20:25	אילת: 20:56
באר שבע: 19:29	באר שבע: 8:35	באר שבע: 13:19	באר שבע: 20:30	באר שבע: 21:03